

Gillian Harvey

Een Franse zomer

1

‘Vijf! Vier! Drie! Twee! Een! En rust!’ schreeuwde Toby, terwijl hij op zijn stopwatch keek. Bijna tegelijkertijd stortte de hele groep in. Katy voelde hoe haar verhitte huid het koele, nog vochtige gras raakte en slaakte een zucht van opluchting.

‘Vertel eens,’ mompelde Ivy achter haar, ‘waarom deden we dit ook alweer?’

‘Al sla je me dood,’ zei Sam. ‘Ik weet vrij zeker dat mijn bekkenbodem het begeeft als we deze sessie nog één jumping jack moeten doen.’ Ze ging rechtop zitten, trok haar hoofdband af, schudde haar warrige haar los en maakte het vervolgens vast in een losse knot. Haar gezicht was rood door alle inspanningen van de afgelopen twintig minuten.

‘Voor onze conditie?’ opperde Vicky. ‘Onze gezondheid?’

Sam schudde haar hoofd. ‘Nee, dat kan ik me niet voorstellen.’

‘Het feit dat de leraar best prettig is om naar te kijken?’

‘Aha, dat klinkt logischer.’ Sam lachte. ‘Helaas betwijfel ik het of hij op moeders van middelbare leeftijd met een tweeling en een kangoeroebuidel als buik valt.’

‘Bovendien ben je gelukkig getrouwd,’ zei Ivy met een opgetrokken wenkbrauw.

‘Dat,’ zei Sam grijnzend, ‘is een zeer goed punt.’

‘Lust voor het oog of niet, ik ben afgepeigerd,’ zei Vicky. Ze nam een grote teug uit haar fles. ‘Ik dacht dat sporten je juist energie hoorde te geven?’

Katy grijnsde. Ze was ook afgemat, maar niets kon vandaag

haar goede humeur verpesten. Nog twaalf uur, dacht ze. Nog twaalf uur voordat ik alles heb wat mijn hartje begeert! ‘O kom op,’ zei ze. ‘Je gaat toch lekker?’

‘Ach,’ zei Vicky. ‘Wat zouden we anders doen om acht uur ’s ochtends als we hier niet waren?’

Sam snoof. ‘Ik zou ontbijt aan het maken zijn voor twee ondankbare jongens met o-benen,’ zei ze. Ze stak haar been uit en strekte haar arm naar haar voet, terwijl ze haar buikspieren met een gepijnigde grimas aanspande.

‘Precies.’ Vicky streek een lok van haar wonderbaarlijk goed zittende haar achter haar oor en knikte.

‘Nou, ik zou natuurlijk aan het werk zijn, baas,’ zei Ivy met een knipoog. ‘Druk met de voorbereidingen voor het nieuwe semester. Dat begint tenslotte al over zes weken.’

‘O god, ik hoop dat je dat niet echt meent,’ zei Sam. ‘Ik heb al mijn mappen van vorig jaar nog niet eens uit de kofferbak gehaald. Ik denk erover om de auto te laten staan met de sleutels er nog in, zodat iemand ze kan stelen en weg kan gooien.’

Katy moest lachen. ‘Ja. Ligt het aan mij, of heeft iedereen het continu over al je vakanties die je krijgt wanneer je leraar bent? En toch lijkt je nooit echt vakantie te hebben.’

‘Praat me er niet van,’ zei Vicky. ‘Ik weet niet eens zeker of een schoolhoofd wel een vakantie mag nemen. Ik ga me vanmiddag over het rooster buigen.’

De rest kreunde. Ze hadden pas een paar dagen zomervakantie en het laatste wat ze wilden was eraan denken hoeveel ze allemaal nog moesten plannen. ‘Arme jij,’ zei Ivy, terwijl ze Vicky’s arm aanraakte.

‘Goed, genoeg geklets over werk,’ zei ze. ‘Op dit moment hoeven we officieel tenminste niets te doen.’

‘Alhoewel ik niet zeker weet of “niets doen” helemaal de lading dekt,’ zei Sam. Ze stond op en begon op de plaats te rennen om zich op te warmen voor de volgende oefeningen.

Ze moesten allemaal lachen. Katy ook, alhoewel ze hun niet

vertelde dat als alles later volgens plan verliep, ze deze lesjes 's ochtends vroeg helemaal over zou slaan. Ze was absoluut niet van plan om om zeven uur 's ochtends uit bed te springen als ze dat weer met Will zou delen.

'Geloof me, jullie zullen me later dankbaar zijn dat ik jullie hiernaartoe heb geslept wanneer jullie deze zomer in jullie bikini's over het strand flaneren,' zei Vicky.

Sam lachte. Ze had een diepe, hese lach die op de een of andere manier uit haar hele lichaam leek te komen. Het was onmogelijk om niet met haar mee te lachen. 'Ik heb al sinds 1994 geen bikini meer aangehad en ben niet van plan om er weer aan te beginnen,' zei ze. 'Als ik me in vol ornaat op het strand begeef, zit het er dik in dat iemand de dierenambulante belt.'

'Ja, ik denk dat mijn bikinitijd ook achter me ligt,' zei Ivy bedroefd. 'De laatste keer dat ik naar het zwembad ging, zat de helft van mijn groepdrieleerlingen aan te klooiën in het pierenbadje. Dat was al gênant genoeg in een badpak.'

'O god,' kreunde Vicky. 'Wat een nachtmerrie.'

'Om eerlijk te zijn was het vast erger voor hen dan voor mij,' zei Ivy. 'Tegen de grote kont van hun muzikleraar aankijken was vast het laatste wat ze wilden.'

'Alsjeblieft,' zei Vicky. 'Je hebt geen grammetje vet meer over na al die kettlebells.'

'Ha! Dat mocht ik willen.'

'Gaat het wel, Katy?' vroeg Sam. 'Je bent erg stil vandaag.'

'Ze zit met haar hoofd bij haar hot date later,' zei Vicky. 'Waar neemt hij je mee naartoe? Toch wel naar iets chics?'

'Laat hem maar voor je kruipen,' zei Sam. 'Ik wil foto's.'

'Sam!' zei Ivy, en ze glimlachte toen naar Katy. 'Nou?'

'O, gewoon naar de Pizza Palace verderop,' zei Katy. Snel voegde ze daaraan toe: 'Ik weet dat het niet de... nou ja, elegantste plek ooit is. Maar daar gingen we ook heen toen we net wat kregen. Dat is best romantisch, toch?'

Ze maakten allemaal instemmende geluidjes, al zei niemand daadwerkelijk iets.

‘Nou, ik vind in elk geval van wel,’ zei ze.

Vicky kneep haar voorzichtig in haar bovenarm. ‘Heb je er wel aan gedacht...’ begon ze, maar ze werd onderbroken door een nieuwe uitroep van Toby.

‘Oké, dames en heren! Over vijf minuten nog een rondje!’ riep hij.

‘Jezus, kan iemand hem alsjeblieft tegenhouden?’ mompelde Ivy, terwijl ze opstond.

‘Wat zei je?’ blafte Toby. Hij was ex-militair en speelde graag de rol van drilinstructeur, ook al had hij een speelse blik in zijn ogen. ‘Pas maar op, anders mag je aan de push-ups!’

‘Ik denk oprecht dat je ons dat niet wilt zien proberen,’ riep Sam terug. ‘Binnen een minuut bel je de alarmdienst.’

Toby lachte. ‘Kom op,’ zei hij knikkend naar enkele van de fanatiekere leden van de groep die al aan het rekken en strekken waren. ‘Jullie kunnen het! Nog een laatste rondje!’

‘Ja, sergeant!’ antwoordde Sam spottend saluerend.

De rest van de groep kwam met moeite overeind. Een man links van Katy met een T-shirt waarop in neonletters JUST DO IT! stond, kwam wankelend overeind en pakte haar arm om zichzelf in evenwicht te houden. ‘Sorry, schat,’ zei hij.

‘Maakt niet uit.’

‘Hé,’ fluisterde Sam zachtjes, terwijl ze naast elkaar om het park begonnen te joggen, ‘volgens mij heb je beet.’

Katy grijnsde. Het was inmiddels makkelijker om te lachen om dit soort grappen. Zes maanden geleden, toen Will had voorgesteld om tijdelijk uit elkaar te gaan, had elke kleine grap of losse opmerking over het feit dat ze nu single was of weer kon daten haar woest gemaakt. En tot kortgeleden had ze een pijnlijke steek in haar hart gevoeld bij het idee dat ze verder moest met haar leven. Maar nu was alles anders.

Ze was blij dat ze in hen was blijven geloven, zelfs toen de

meiden zeker wisten dat ze op moest geven. Sam had de afgelopen paar weken zelfs geprobeerd om haar op Tinder te krijgen. ‘Kom op,’ had ze gezegd. ‘Ben je niet benieuwd?’

‘Benieuwd waarnaar?’

‘Over wat er verder nog rondloopt!’

‘Nee, dat ben ik niet,’ had Katy geantwoord. ‘Hoezo, jij wel?’

Sam was al meer dan tien jaar getrouwd en hoewel zij en haar echtgenoot Jon zo hun moeilijke momenten hadden, leek hun relatie altijd best solide. ‘O, ik ben binnenshuis best blij met hem,’ had ze gezegd. ‘Maar soms vraag ik me af of er buiten toch niet iets beters te vinden is, weet je? Ik zou er niks mee doen. Maar tegenwoordig hebben vrouwen zoveel geluk: ze kunnen uit miljoenen potentiële dates kiezen en online door allerlei mannen in de aanbieding scrollen. Toen Jon en ik iets kregen met elkaar, kon je kiezen uit de drie kerels die je in je stamkroeg tegenkwam. Soms vraag ik me af of ik een andere keuze gemaakt zou hebben als ik uit meer opties had kunnen kiezen. Jij niet?’

‘Nou, nee! Daar denk ik nooit echt over na.’

Sterker nog, Katy en Will hadden elkaar in hun stamkroeg ontmoet. Hij had haar gevraagd om met hem te poolen, en de rest was geschiedenis geweest. Maar ze zou hem nooit in willen ruilen.

‘Misschien is er tegenwoordig te veel keuze. Net als wanneer je een bezorgmaaltijd bestelt. Veel te lastig om te beslissen,’ had ze daaraan toegevoegd.

‘En dat je je dan altijd afvraagt of je beter af was geweest met wat je vriendin besteld had,’ had Sam gezegd.

‘En steeds weer van gedachten veranderend...’

‘Op zoek naar iets pittigers.’

Ze moesten allebei lachen.

‘Misschien heb je gelijk,’ had Sam gezegd. ‘Ik wilde vooral dat je online ging daten zodat ik de kans kreeg om indirect mee te leven met je wilde, ongeremde seksleven.’

‘Sorry,’ had ze gezegd. ‘Maar wat mij betreft ben ik nog steeds enorm getrouwd.’

Voordat Will vorige week had gebeld en zelfs Katy’s optimisme begon af te nemen, had elke verwijzing naar een toekomstig vriendje of een afspraakje met iemand anders als een dolksteek in haar hart gevoeld. Het was alsof iedereen haar ergste angst bevestigde: dat de tijdelijke breuk misschien permanent zou zijn.

Het zou geweldig zijn, dacht ze terwijl de laatste tweehonderd meter in zicht kwamen, om niet over dit soort dingen te hoeven nadenken. Zij en Will konden gewoon weer verder waar ze waren gebleven, en tijdens hun zomer samen konden ze elkaar weer herontdekken.

Misschien konden ze zich wel een tweede huwelijksreis voorloven, naar een of andere zonovergoten plek. Het zou voor het eerst in bijna twintig jaar zijn dat ze weg konden gaan zonder zich zorgen te maken over Adrienne: hun dochter zat momenteel aan de andere kant van de wereld en zou pas terugkeren wanneer haar colleges in september weer begonnen. Misschien konden ze naar zo’n resort uitsluitend bedoeld voor volwassenen.

Wat ze ook zouden beslissen, het zou gelukkig iets volslagen anders zijn dan de zomer die in haar vooruitzicht lag voordat Will haar had gebeld met een uitnodiging om samen te eten en te ‘praten’. Ze had glimlachend geaccepteerd, want ze wist precies wat ‘praten’ betekende. Ze zou hem vergeven, ze zouden weer samen zijn en alles zou goed komen.

Ze zou iets leuks doen met de meiden zodra de stof neerge-daald was, besloot ze. Het was tenslotte dankzij haar vriendinnen dat ze vol was blijven houden, omdat ze er voor haar geweest waren toen ze hen om twee uur ’s nachts belde. Haar vriendinnen die dit bootcamp hadden voorgesteld zodat ze allemaal ‘aan hun conditie konden werken’ toen ze zich op haar slechtst voelde. Ze hadden haar ondersteund toen ze

echt iemand nodig had en daar zou ze hun altijd dankbaar voor zijn.

Katy haalde eindelijk de eindstreep en stopte daar om tegen de muur van de tennisbaan te leunen en haar kuiten te strekken, eerst de een, toen de ander. Een warm laagje zweet vormde zich op haar huid: haar oververhitte lichaam stond in scherp contrast met de koele ochtendlucht en even voelde ze zich duizelig. Toen verscheen Vicky aan haar zijde, net zo monter als altijd, en bood haar wat water aan. ‘Volgens mij kun je dat wel gebruiken,’ zei ze.

‘Wat bedoel je daarmee?’ vroeg Katy, die dankbaar van de bidon slurpte.

‘Laten we zeggen dat als je nog roder wordt, je spontaan gaat ontploffen.’

Katy lachte. ‘Misschien gebeurt dat ook wel,’ zei ze, terwijl het ijskoude water door haar keel gleed, haar dankbare maag in. Ivy wierp zich op het gras voor hen neer en begon zich naar haar voeten te buigen.

‘Ben aan het rekken,’ zei ze.

‘Ziet er eerder uit als in elkaar storten,’ zei Vicky tegen haar.

‘Klopt,’ zei ze, ‘maar ik moet doen alsof.’

‘Voor het geval er iemand kijkt?’ zei Sam, die haar hoofd suggestief schuin hield.

‘Sam! Nee, ik neem mijn fitness heel serieus. Hopelijk inspireer ik Peter om eindelijk uit zijn luie stoel te komen en die bierbuik kwijt te raken.’

‘O? Thuis toch minder paradijselijk dan het lijkt?’

‘Nee hoor, het gaat goed.’ Ivy lachte. ‘Maar soms vraag ik me weleens af of Peter er beter uit zou zien met wat meer spieren. Je weet wel, als een make-over... een upgrade.’

‘Een upgrade?’ sputterde Sam. ‘Je wilt wat nieuwe software installeren?’

‘Wat versleten onderdelen vervangen?’ zei Vicky.

‘Nieuwe laklaag?’

‘Banden verwisselen?’

‘En een heel goede beurt,’ maakte Sam het af. Ze barstten allemaal in lachen uit.

Katy moest glimlachen: ze dacht weer aan Will. In het verleden had ze misschien een opmerking gemaakt over Will en de soort verbeteringen die zij wilde aanbrengen. Maar door hun tijd uit elkaar besepte ze hoe weinig dat er allemaal toe deed. Ze wilde gewoon haar oude Will terug, een upgrade was nergens voor nodig.

Haar lange en gelukkige leven had ze al.

Terwijl Katy de korte afstand van bootcamp naar huis reed, begon de zon door de wolken te breken en dompelde de wereld in licht en kleur. De plekken waar ze de afgelopen twintig jaar regelmatig langs was gereden leken opeens fris en nieuw. Mensen op straat waren aan het lachen, kletsen, hielden elkaars handen vast. Ze deed de radio aan en hoorde ‘Walking on Sunshine’. Het was een teken. Ze zette hem harder en zong de stukken mee die ze kende.

Ze stelde zich voor hoe Will zou reageren wanneer hij haar afgetrainde lichaam zag in het zwarte jurkje dat ze gekocht had. Hoe hij haar nieuwe dure parfum zou ruiken wanneer ze elkaar omhelsden. Zou hij merken dat haar huid gladder en jonger was dan voorheen? Vicky had haar ervan overtuigd dat een beetje botox haar een boost zou geven en alhoewel ze altijd aarzelend tegenover ingrepen had gestaan, was ze kortgeleden gezwicht. Ze was best tevreden met het resultaat.

Haar haar was pas geknipt en had nieuwe highlights, ze had nieuwe make-up gekocht. Ze zou sexy lingerie onder haar jurk dragen en nieuwe hakken aantrekken.

De uitgeputte echtgenote die ze geworden was, was weggevaagd. Alles wat ervoor had kunnen zorgen dat hij minder tijd met haar wilde doorbrengen was gecorrigeerd. Ze was de

verbeterde versie van zichzelf. En vanavond zou ze haar echtgenoot overdonderen.